

opstillet for Formuebeskatningen, er det derimod Mindretallet under Nr. 4, der foreslaar noget for os mere tiltalende, nemlig en lempelig Beskatning af de smaa og middelstore Formuer, medens Mindretallet under Nr. 1 er noget mere villigt til at lægge Skatten paa de smaa og ganske overordentlig ømt overfor de store Formuer. Det kan vi for vort Vedkommende ikke tiltræde. At man maaske er kommet lidt for højt op med Rateskalaen i Ændringsforslag Nr. 4, er muligt, men vi vil dog i alle Tilfælde stemme for det.

Til Ændringsforslag Nr. 24, stillet af Mindretallet under Nr. 4, maa jeg sige det samme, som jeg sagde før, at vi kunde udmærket godt tænke os at gaa med til disse øgede Forsørger- og Børnefradrag, naar man kunde anvise Kompensation paa anden Vis.

Mit Parti har, som ærede Medlemmer vil være bekendt med, udenfor Betænkningen stillet et Par Ændringsforslag til § 2. De har for os en overordentlig stor Interesse. Vi mener for vort Vedkommende, at nu maa der være en gunstig Jordbund for at faa opfyldt dette Krav fra Middelstanden, fra de næringsdrivende om at faa Forbrugsforeningerne beskattet. Allerede ved Skattelovens Forelæggelse i Oktober 1911 har den højtærede Finansminister foreslaaet, at man skulde beskatte Brugsforeningerne, og daværende Medlem af dette Ting Hr. Schovelin udtalte sin Beklagelse af, at dette blev forkastet, ligesom det daværende socialdemokratiske Medlem af dette Ting Hr. Gustav Bang anbefalede at beskatte Brugsforeninger, ganske vist ud fra andre Motiver end dem, der gør sig gældende for os, naar vi ønsker dem beskattet, men jeg tror i Virkeligheden, han har Ret i nogen Maade. Det fremhæves fra forskellig Side, at man skal tage Skatten dér, hvor Skatteevnen findes, men det er uomtvisteligt, at der i Brugsforeningernes Overskud er et tilstedeværende Pengeforraad, som man uden egentlig at ramme det enkelte Individ kunde beskatte; naturligvis bliver der saa meget mindre Bonus til Medlemmerne af Brugsforeningen som Skatten andrager, det er ganske givet, men det er dog opsparede Midler, som er disponible. Jeg synes, det er saa lige til, at man ogsaa tager Skat af den Handelsomsætning — det er dog en ren og skær Handelsomsætning, der er Tale om —, ikke mindst da jeg for min Del har hørt forskellige Fortolkninger af, hvorledes en Skatteyder skal forholde sig overfor den Bonus, han faar fra en Brugsforening. Der er Masser

af Mennesker, der nærer den Tro, at det er noget, der aldeles ikke vedrører deres Indtægt. De ræsonnerer som saa, at det er Penge, de har sparet op, det er ikke en egentlig Indtægt; naar disse Penge kommer tilbage, er det en Formueforøgelse og bliver altsaa ikke beskattet som Indtægt. Det er vistnok en fuldt ud reel Fortolkning af disse Mennesker. Jeg vil ikke paastaa, at nogen Skatteborger derved bedrager Skattevæsenet; men saaledes bærer man sig ad, og det burde undgaas.

Det undrer mig i allerhøjeste Grad, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard kunde henstille til mig at tage vore Ændringsforslag tilbage. Jeg kan aldeles ikke faa Øje paa, hvorfor vi skulde gøre det. Det er saa overordentlig let overskueligt, hvad vi vil med dem. De kan ikke afstedkomme nogen stor Forstyrrelse og allermindst i den Lejr, det ærede Medlem Hr. Korsgaard tilhører. Hans Parti har paa sit Program at arbejde hen imod Gennemførelsen af dette Punkt, saa jeg indser ikke, hvorfor det ærede Medlem i det hele taget kan gaa med til at afgive en Betænkning, uden at dette Spørgsmaal er blevet overvejet. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulde kunne være saa lang Tid at komme til Bunds i den Sag, tilmed da vi ved, at den højtærede Finansminister selv personlig har fremsat et saadant Forslag i sin Tid. Fra hans Side skulde det altsaa ikke møde nogen uoverstigelig Vanskelighed, og der findes ogsaa Socialdemokrater, som ser saaledes paa det, at det vilde være en overordentlig fornuftig Foranstaltning at beskatte Brugsforeningerne. Saa er der kun tilbage et enkelt Parti i denne Sal, det radikale Parti, og det skulde dog vel ikke alene kunne hindre Sagens Gennemførelse.

Man diskuterer med stor Frimodighed, om der er for mange Detailhandlere. Man kunde med akkurat samme Ret sige: Er der ikke for mange Brugsforeninger? tilmed da disse er skattefrie, de er altsaa paa en Maade mindre samfundsnyttige end Detailhandlerne, i hvert Fald for en Finansminister. Jeg synes ikke, der er nogen Væsenforskel, naar man ser paa, hvad der ud over Landet omsættes i Brugsforeninger og i Detailhandelen. Det er i Virkeligheden ikke andet end en Detailhandel, der i Brugsforeningerne finder Sted med begrænset Ansvar. Derfor mener jeg, at man ikke længere kan have nogen Art af Grund til at modsætte sig en saadan Beskatning. Er der nogen Sandhed i, at hvis en saadan Beskatning bliver vedtaget, vil Brugsforeninger borteliminere deres Overskud, som